

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2

Action Research for Development of Reading Ability in

Thai for Learning Disabilities of Prathom Suksa

Students at Ban laosri hon-ho School Under the

Office of Nakhon Phanom Primary

Educational Service Area 2

ผู้วิจัย นางสาวพัชกาจณ์ ปัญญา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย (2) ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

Researcher : Miss Phatchakat Pattana;

Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai (2) Dr.Potchaman Chumnankit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 7 ชุด 2) แบบบันทึกข้อมูลประจำวัน 3) แบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน 4) แบบทดสอบย่อย และ 5) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตติดตาม ประเมินผล และขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง มีการดำเนินการ 7 วงรอบ คือ วงรอบที่ 1 ฝึกทักษะการอ่าน พยัญชนะไทย วงรอบที่ 2 ฝึกทักษะการอ่านสระในภาษาไทย วงรอบที่ 3 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ และ อ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 4 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกคำประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด และคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา วงรอบที่ 5 ฝึกทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วงรอบที่ 6 ฝึกทักษะการอ่านประโยคง่าย ๆ และวงรอบที่ 7 ฝึกทักษะการอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ โดยนำข้อมูลที่ได้ จากการรวบรวมผลการปฏิบัติในแต่ละวงรอบ มาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขเพื่อการพัฒนาในวงรอบต่อไป ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนอ่านพยัญชนะ และสระในภาษาไทยผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนทุกคนอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด อ่านคำประสมสระผสมที่ไม่มีตัวสะกด และอ่าน สะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ที่ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม

3. นักเรียนทุกคนอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

4. นักเรียนทุกคนอ่านประโยคง่ายๆ และอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

นอกจากนี้ยังพบว่า การวิจัยปฏิบัติการร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยนำเทคนิคการเสริมแรงทางบวก และการช่วยเหลือจากเพื่อนคนเก่ง และผู้ปกครองมาใช้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจในการอ่าน และเรียนอย่างมีความสุข ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop reading ability in Thai for Prathom Suksa Students with learning disabilities. The target group were 5 Prathom Suksa students ; 2 Prathom Suksa 5 students ; 1 Prathom Suksa 5 student and 2 Prathom Suksa 6 students in the second semester of academic year 2011 at Banlaosrihon-ho school Under the Office of Nakhonphanom Primary Educational Service Area 2. The instruments for this research were : 1) the 7 Thai skill practical activity packages, 2) the daily data form, 3) the student behavior form, 4) the subdivided tests and 5) the reading ability in Thai test.

The action research was used in this research were 4 phases which consisted of planning, acting, observing and reflecting. There were 7 action spirals of procedure which consisted of action spiral 1 : practice reading skill in Thai consonants, action spiral 2 : practice reading skill in Thai vowels, action spiral 3 : practice reading skill of spelling compound words with single vowel without final consonants , action spiral 4 : practice reading skill of spelling compound words with compound vowels without final consonants and reading skill of spelling and compound words with final consonants, action spiral, 5: practice reading skill of spelling and words with final consonants is askew follow the section, action spiral 6 : practice reading skill of simple sentences, action spiral 7 : practice reading skill sentence that get into trouble a railing assembles. The collected data of each action spiral were analyzed and improved to develop the next action spiral. The quantitative data were analyzed with use of the fundamental statistics such as percentage and mean.

The finding showed that after development of reading ability in Thai based on action research process, All students of the target group were success as follows :

1. Reading consonants and vowels in Thai were 100 percent prescribed the criteria.
2. Reading skill of spelling compound words with single vowel without final consonants words were 100 percent prescribed the criteria.
3. Reading skill of spelling and words with final consonants is askew follow the section were 80 percent prescribed the criteria.

4. Reading simple sentences and reading skill sentence that get into trouble railing assembles were 80 percent prescribed the criteria.

In addition, the finding showed that the action research with learning through Thai reading skill practical activity packages, positive reinforcement technique and scaffolding effected the learning activeness, reading confidence and learning happiness of the students. The students gained more reading ability, self – satisfied and more getting into the habit of reading.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นสมบัติล้ำค่าที่แสดงความเป็นชาติไทย โดยใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่างๆ พัฒนาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทย ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ ไว้ในวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า มีลักษณะเด่น และมีเอกลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 37) ดวงใจ ไทยอุดม (2543, หน้า 1) กล่าวว่า “ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ เป็นสื่อในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นปัจจัยก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นไทยร่วมกัน นำมาซึ่งความสามัคคีของชนในชาติ เป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาวิชาต่างๆ ช่วยให้คนรู้จักคิด พิจารณาเหตุการณ์ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ แก่การดำรงชีวิต ทั้งนี้ ยังมีลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่ต้องศึกษาใช้ในการสร้างสรรค์ที่สวยงาม ช่วยให้กิจกรรมต่างๆ สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ หากสามารถใช้ภาษาได้ดี จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของคน และทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพื่อเสริมปัญญาได้ตลอดชีวิต” กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล

ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4-5)

ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยมีมาตรฐานพัฒนา ทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะการอ่าน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การอ่าน ออกเสียงคำ อ่านประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว อ่านคำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน แล้วนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 37) ดังที่ นิตดา หงส์วิวัฒน์ (2537, หน้า 7-8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ เด็ก มีทักษะในการอ่านใด มีสมาธิใน การอ่านต่อเนื่อง จับประเด็นความได้ชัดเจน มีอารมณ์ และจินตนาการร่วมอยู่ด้วย ทำให้เกิดความชำนาญในการรับรู้ ทางด้านการคิดเป็น การสรุป การตอบโต้ ทำให้เกิดความคิดเป็นระบบ และการรับรู้เป็นระบบ การแสดงออก และการสื่อสารต่อผู้อื่น ต่อโลกภายนอกก็ชัดเจนเป็นระบบ ซึ่งอนุภาพของการอ่านหนังสือ จะนำ เด็กไปสู่เส้นทางของการเป็นคนฉลาด”

การอ่าน เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนปัจจุบัน เพราะในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น การอ่าน เป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมาย ถึงกันได้ถูกต้อง ฉะนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่าน กล่าวคือ ต้องวางรากฐานที่ดี ต้องอ่านได้ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทักษะการ

อ่าน มีผลกระทบอย่างสูงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ และถ้านักเรียน มีความสามารถในการอ่าน ก็จะส่งผลดีต่อการเรียน ในกลุ่มสาระอื่นต่อไป การพัฒนาการอ่านของนักเรียนจำเป็นต้องพัฒนาในประเด็นสำคัญ ๆ ได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ การอ่านออกเสียงคำคล้องจอง คำควบกล้ำ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง เป็นต้น ซึ่งถ้านักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ในประเด็นเหล่านี้ ก็จะทำให้เกิดความสับสนในที่สุดก็จะเป็นปัญหาต่อการอ่าน ทำให้อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่คล่อง หรืออ่านจับใจความไม่ได้ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการได้ทำการสำรวจ เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ พบว่า จำนวนนักเรียน ที่มีปัญหาการเรียนรู้ ด้านการอ่านภาษาไทย คืออ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งตรงกับข้อมูลจากศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ คนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่า ปี พ.ศ.2548 มีการประมาณการ จำนวนบุคคลที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน และการเขียนภาษาไทย จำนวน 10,540,000 คน (พัชรี จิวพัฒนกุล, 2553, หน้า 2)

จากการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห ตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2554 ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4,5,6 มีนักเรียน จำนวน 5 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน มีปัญหาการ

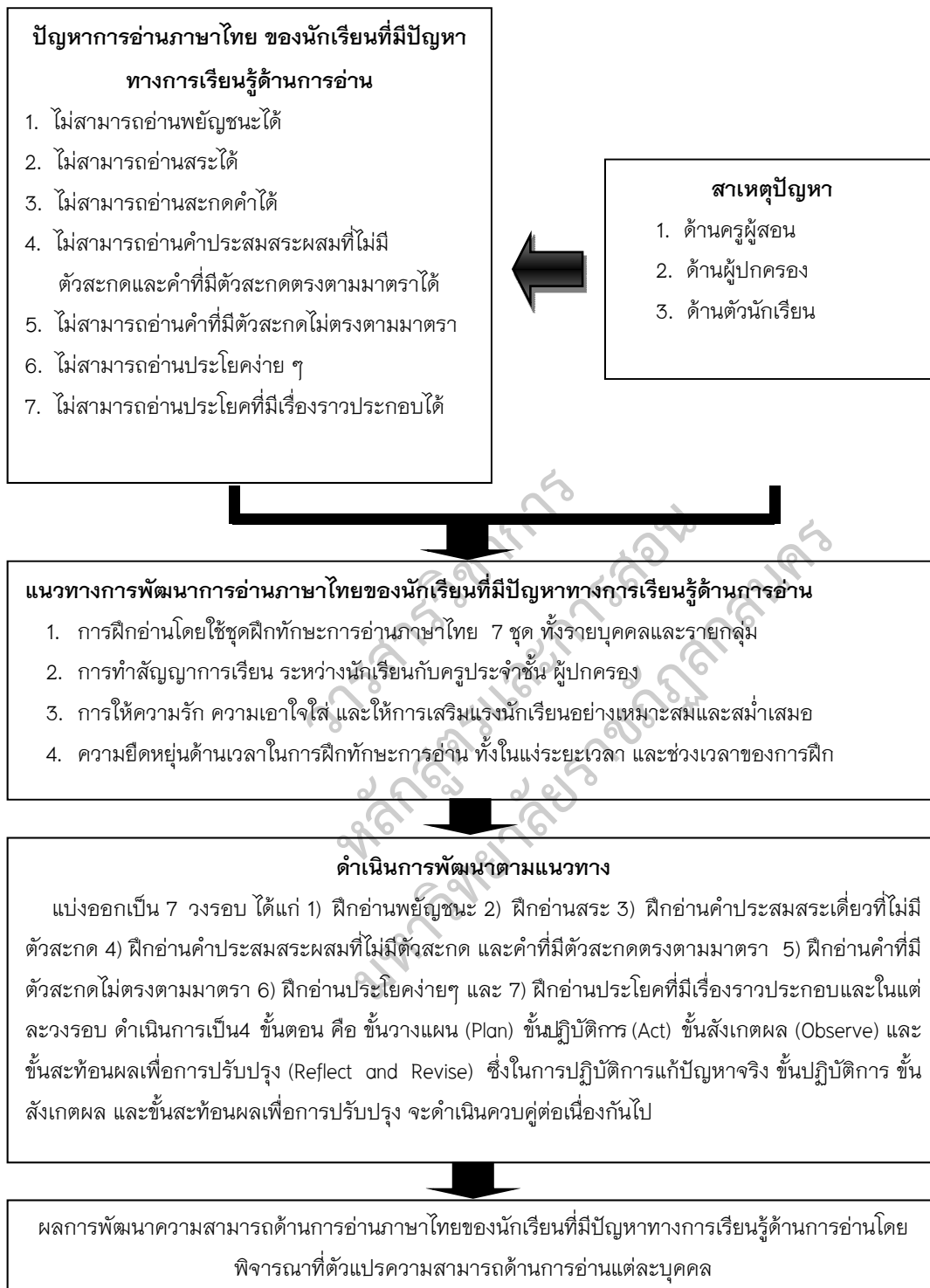
เรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ปัญหาการอ่านของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป มีนักเรียน 5 คน ไม่สามารถอ่านพยัญชนะไทยได้ครบ 44 ตัว ทั้ง 5 คนไม่สามารถอ่านสระภาษาไทยได้ครบทุกตัว โดยเฉพาะสระผสม ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนทั้ง 5 คน ก็ยังมีปัญหาในการอ่านคำต่างๆ ทั้งอ่านคำที่ผสมด้วยสระเดี่ยว ผสมด้วยสระผสม รวมทั้งการอ่านประโยคง่ายๆ และประโยคที่มีเรื่องราว นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายบางคนยังอ่านซ้ำ อ่านซ้ำคำอ่านตกหล่น เรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง และที่พบปัญหามากก็คือการอ่านข้ามอ่านออกเสียงไม่ชัด และอ่านซ้ำ การอ่านคำจะต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 และใช้แนวทางที่ได้จากการพัฒนาแก้ไขปัญหาในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายการวิจัยไว้ “เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนไทร ตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยเลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนไทร ตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จากการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 5 คน โดยผ่านการร่วมวินิจฉัยครูประจำชั้น จากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทดสอบการอ่านภาษาไทยเป็นรายบุคคล

2. การวินิจฉัยปัญหา

ในขั้นตอนนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการดังนี้

2.1 ขอคำปรึกษาและข้อเสนอแนะจากผู้บริหารสถานศึกษาและเสนอหนังสือขออนุญาตทำการวิจัย

2.2 นำเสนอหลักการ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กระบวนการวิจัยและผลที่จะได้รับจากการวิจัย แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้วิจัย ครูประจำชั้นของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัยปฏิบัติการ

2.3 สัมภาษณ์ครูประจำชั้นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองและนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับปัญหาการอ่านของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และใช้

แบบทดสอบประเมินการอ่านภาษาไทยเป็นรายบุคคล เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาคล้ายกันมากที่สุด

2.4 นำปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต พฤติกรรมการอ่าน และจากการทดสอบ มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดแนวทางพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน ระดับประถมศึกษาไว้ 4 แนวทาง แต่ละแนวทางจะใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การฝึกอ่านโดยใช้แบบชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม แบบชุดฝึกดังกล่าวมีจำนวน 7 ชุด

3.2 การทำสัญญาการเรียนระหว่างนักเรียนกับครูประจำชั้น ผู้ปกครอง โดยใช้แบบสัญญาการเรียนรู้ออกพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีการลงนามร่วมกันทั้งนักเรียน ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง แบบสัญญา

3.3 การให้ความรัก ความเอาใจใส่และให้การเสริมแรงนักเรียนอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ

3.4 ความยืดหยุ่นด้านเวลาในการฝึกทักษะการอ่าน ทั้งในแง่ระยะเวลา และช่วงเวลาของการฝึก โดยเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาจะต้องมีความยืดหยุ่น โดยไม่จำกัดระยะเวลาหรือช่วงเวลาในการฝึกการอ่าน แต่กำหนดเป้าหมายไว้กว้างๆ ว่า จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้สำเร็จภายใน 3 เดือน และในการฝึกแต่ละครั้งไม่ควรใช้เวลานานแต่ให้มีการฝึกบ่อยครั้ง เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเบื่อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละวงรอบ ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตผล (Observe) และขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง (Reflect and Revise) ซึ่งในการปฏิบัติการแก้ปัญหาจริง ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตผล และขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง จะดำเนิน

ควบคู่ต่อเนื่องกันไป ผู้วิจัยพร้อมด้วยผู้เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และเพื่อนคนเก่งของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยของนักเรียนตามแผนการดำเนินการแก้ปัญหาที่วางไว้ในขั้นตอนที่ 2 เริ่มจาก ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อซักซ้อมความเข้าใจร่วมกัน และให้นักเรียนทำสัญญาการเรียน จากนั้นลงมือแก้ปัญหาตามลำดับวงรอบทั้ง 7 วงรอบที่กำหนด โดยนักเรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาในการฝึกทักษะในแต่ละวงรอบต่างกันขึ้นอยู่กับการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จที่ระบุไว้ อนึ่งในการแก้ปัญหาแต่ละวงรอบต้องปฏิบัติตามแนวทางที่วางไว้ กล่าวคือ มุ่งแก้ปัญหาให้นักเรียนเป็นรายบุคคล มีความยืดหยุ่นด้านเวลา เกี่ยวข้องต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้การเสริมแรงนักเรียน รวมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับซึ่งกันและกันเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงาน หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละคนได้รับการฝึกทักษะจนครบ 7 วงรอบ ผู้วิจัยพร้อมด้วยครูประจำชั้น ดำเนินการประเมิน และสรุปผลการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพนโห้ ตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำนวน 5 คน ภายหลังจากวิเคราะห์ และศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง การศึกษาค้นคว้าเอกสาร และหลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งวงรอบการพัฒนาออกเป็น 7 วงรอบ คือ วงรอบที่ 1 พัฒนาความสามารถในการอ่านพยางค์ สระ วงรอบที่ 2 พัฒนาความสามารถในการอ่านสระ วงรอบที่ 3 พัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกสะกดคำ และการอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 4 พัฒนาความสามารถในการอ่านคำประสมสระผสมที่ไม่มีตัวสะกด และการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา วงรอบที่ 5 พัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วงรอบที่ 6 พัฒนา

ความสามารถในการอ่านประโยคง่ายๆ และวงรอบที่ 7 พัฒนาความสามารถในการอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ ครูประจำชั้นขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือคะแนนเฉลี่ย
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำหลักการวิจัยปฏิบัติการโดยใช้สื่อแบบฝึกการอ่าน และสื่ออื่นๆ ที่หลากหลาย มาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านเหล่าโพนโห้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนมเขต 2 จำนวน 5 คน ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนอ่านพยางค์และสระในภาษาไทยผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. นักเรียนอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด และอ่านคำประสมสระผสม ไม่มีตัวสะกด และอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
3. นักเรียนอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
4. นักเรียนอ่านประโยคง่ายๆ และอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

จากผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนดังกล่าวแสดงว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น นอกจากนี้จาก

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในระหว่างดำเนินการพัฒนาฯ พบว่า การวิจัยปฏิบัติการร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย พร้อมใช้สื่อที่หลากหลาย โดยนำเทคนิคการเสริมแรงทางบวก และการช่วยเหลือจากเพื่อนคนเก่งและผู้ปกครองมาใช้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจในการอ่าน และเรียนอย่างมีความสุข ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับประถมศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โรงเรียนบ้านเหล่าศรีโพธิ์ อำเภอนาคู จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ตามลำดับ ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับประถมศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย มีคะแนนการอ่านพหุชนะและสระผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด เฉลี่ย ร้อยละ 100 ตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดมีคะแนนการอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด และอ่านคำประสมสระผลมที่ไม่มีตัวสะกด และอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ร้อยละ 100 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีคะแนนการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนด เฉลี่ยร้อยละ 93.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80 มีคะแนนการอ่านประโยคต่างๆ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด เฉลี่ยร้อยละ 96.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 และมีคะแนนการอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ เฉลี่ยร้อยละ 94.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ซึ่งนักเรียนทุกคน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยหลังการพัฒนาสูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ร่วมกับรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ให้สูงขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์สภาพปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผนดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการพัฒนา 7 วงรอบ คือ วงรอบที่ 1 ฝึกทักษะการอ่านพหุชนะไทย วงรอบที่ 2 ฝึกทักษะการอ่านสระในภาษาไทย วงรอบที่ 3 ฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ และอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 4 ฝึกทักษะการอ่านคำประสมสระผลมที่ไม่มีตัวสะกด และการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา วงรอบที่ 5 ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วงรอบที่ 6 ฝึกทักษะการอ่านประโยคต่างๆ และวงรอบที่ 7 ฝึกทักษะการอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบ และขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและสรุปผลการพัฒนา ในแต่ละวงรอบนักเรียนคนใดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด ผู้วิจัยได้แนะนำให้แก้ไขใหม่แล้วฝึกใหม่โดยยืดหยุ่นเวลาให้นานออกไปจนกว่าจะผ่านเกณฑ์โดยการให้ความช่วยเหลือจากเพื่อนคนเก่ง และผู้ปกครองนักเรียนเอง ผู้วิจัยให้โอกาสนักเรียนแก้ไขใหม่จนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละวงรอบนักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการเรียน มีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียน ส่วนนักเรียนที่ขาดความมั่นใจไม่กล้าแสดงออกก็สามารถแสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยความมั่นใจมากขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะและใช้เทคนิควิธีการ พร้อมทั้งเสริมแรงทางบวก ร่วมกับรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสูงขึ้นได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สำนราญ กำจัดภัย (2548, หน้า 5 – 6) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการไว้ 2 ลักษณะ คือ 1) หมายถึงกระบวนการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนอย่างเป็นระบบโดยครู และ 2) หมายถึงกระบวนการค้นหาแนวทาง หรือวิธีการ รวมถึงการพัฒนา

นวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบโดยครู สำหรับนำมาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียน หรือพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจวรรณ รอดแก้ว (2550, หน้า 28) ที่กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการคือกระบวนการศึกษาค้นคว้าโดยผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง ตั้งแต่ทำความเข้าใจปัญหาหรือข้อสงสัยที่กำลังเผชิญอยู่ หาแนวทางแก้ไขปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหาเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงพัฒนา งานที่ปฏิบัติอยู่ ให้ดีขึ้น โดยดำเนินการในลักษณะบันไดเวียน สามารถดำเนินการได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2550, หน้า 21) ที่กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอน หรือส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็วนำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพร โชติพงษ์ (2550, หน้า 130) ที่ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 84.33 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร เฟื่องบุญ (2551, หน้า 127 - 128) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาคำอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่ม เป้าหมายหลังการแก้ปัญหาคำอ่านหนังสือไม่ออกตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพนิดา แก้วกิ่ง (2551, หน้า 129) ที่ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนา ลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล สกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพลายมือภายหลังจาก

ที่ได้ฝึกคัดลายมือ ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรดี ศุภรัตน์ (2553, หน้า 126 - 127) ที่ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองแปน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบการอ่าน คำในมาตราสะกดแม่ ก กา จำนวน 30 คำ เป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียน ทั้ง 17 คน สามารถอ่านคำได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 ทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียน หรือพัฒนาการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา ยะพลหา (2554, หน้า 186) ที่ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ โรงเรียนอนุบาลสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านพบว่า นักเรียน จำนวน 4 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้สูงกว่าเกณฑ์ประเมิน ร้อยละ 80

2. การนำเอาหลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทยมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมทำให้นักเรียนคลายความวิตก ลดอาการประหม่า มีความมั่นใจในตนเอง ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1993, pp. 56 - 57, อ้างถึงใน ทิศนา แหม่มณี, 2550, หน้า 51) มาใช้คือกฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้านักเรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้ นั้นจะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืม กฎแห่งการใช้ เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ นั้นไปใช้บ่อยๆ กฎแห่งผลที่พึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็น ปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ และผู้วิจัยยังได้นำทฤษฎีของ สกินเนอร์ (Skinner, 1993, pp. 80-119, อ้างถึงใน ทิศนา

แชมมณี, 2550, pp. 57) มาใช้ สกินเนอร์เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการ ใช้ตัวเสริมแรง เพราะพฤติกรรมใดถ้ากระทำแล้วได้รับรางวัล หรือให้ผลเป็นที่น่าพอใจย่อม ทำให้พฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของพัฒนานุสรณ์ สถาพรวงศ์ (2544, หน้า 79) ที่กล่าวว่า การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนส่วนใหญ่จะเน้นการสร้างพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ โดยใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก ได้แก่ เทคนิคการให้อาหาร และสิ่งที่เสพ ได้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเพลงสรรต่าง ๆ เพลงมาตราตัวสะกดเพลง ประโยค รวมถึงนิทานและปริศนาคำทาย มาใช้ในการเตรียมความพร้อมก่อนกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน จนพบว่านักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน จึงเริ่มเข้าสู่การฝึกทักษะการอ่านด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทย เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรงทางบวก อันทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มีความสุข มีกำลังใจ และรักการอ่านมากขึ้น ส่วนนักเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรงทางบวกเช่นกัน เพื่อเป็นการให้กำลังใจ กระตุ้น และสร้างความมั่นใจให้นักเรียนมีความพยายามที่จะฝึกต่อไป เพื่อให้ได้รับความสำเร็จตามที่ต้องการ

3. การจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ดังนี้

3.1 การแจ้งจุดประสงค์ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้แจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะฝึกทักษะเรื่องอะไร และหลังจากการฝึกทักษะจบแล้วนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้อะไร และเกิดการเรียนรู้เท่าไรจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งเป็นการบอกเป้าหมายของการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย และสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

3.2 การทบทวนความรู้เดิม ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมอย่างหลากหลายเช่น กิจกรรมร้องเพลง กิจกรรมปริศนาคำทาย กิจกรรมเล่านิทาน กิจกรรมการสนทนา ถาม – ตอบ ผลการดำเนินกิจกรรมพบว่า นักเรียนสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมให้ความสนใจและตั้งใจ

ปฏิบัติกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ เค้าจิว (2544, หน้า 100) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อต่างๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจน เกิดความคิดที่หลากหลาย มีความรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา แชมมณี (2550, หน้า 474) ที่กล่าวว่า การนำจิตวิทยา วิธีการ เทคนิคต่างๆ ไปใช้ในการสอน ช่วยให้การสอนมีความน่าสนใจ สนุก มีชีวิตชีวา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายสะดวก รวดเร็ว ราบรื่น และมีความสุข

3.3 การฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เป็นการฝึกทักษะโดยใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยเริ่มที่ ชุดกิจกรรมชุดที่ 1 การอ่านพยัญชนะไทย เป็นการฝึกทักษะการอ่านพยัญชนะไทย 44 ตัว และชุดกิจกรรมชุดที่ 2 การอ่านสระในภาษาไทย เป็นการฝึกทักษะการอ่านสระ 28 ตัว เพราะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ต้องเริ่มจากการออกเสียงพยัญชนะ สระ และตัวสะกด ซึ่งนักเรียนต้องรู้จัก และจำพยัญชนะให้ได้ก่อน จึงจะแจกลูกสะกดคำได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศิ จิตรภรณ์ ศิลปะ (2547, หน้า 30) ที่กล่าวว่า การอ่านสะกดคำจะต้องจำรูป เสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดนั้น ควรเป็นการนำคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มาสอนก่อนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จากนั้นเป็นการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 3 เป็นการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด เพราะสระเดี่ยวเป็นสระที่มีรูปสระไม่มาก การออกเสียงง่ายต่อการจำ หลังจากนั้นเป็นการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 4 เป็นการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด และอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ซึ่งจะยากขึ้น จากนั้นเป็นการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 5 เป็นการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง ตามมาตรา ซึ่งนักเรียนต้องใช้ความสามารถในการจำพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดให้ ได้มากขึ้นกว่าเดิม ชุดกิจกรรมชุดที่ 6 เป็นการอ่านประโยคง่ายๆ และ ชุดกิจกรรมชุดที่ 7 เป็นการอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบตามลำดับ สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม ชุดที่

3 - 7 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เริ่มต้นที่การอ่านแจกลูกสะกดคำ และอ่านคำประสมสระที่ไม่มีเดี่ยว และสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด เมื่อนักเรียนรู้จักสระเดี่ยวและสระประสมแล้ว มีการฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกด ทั้งตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา เมื่ออ่านคำได้แล้วก็จะเป็นการอ่านประโยคง่ายๆ และเมื่ออ่านประโยคง่ายๆ ได้แล้วก็สามารถอ่านประโยคที่มีเรื่องราวประกอบได้ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือที่มีเรื่องราวประกอบที่มีหลากหลายได้ กิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จะเป็นการฝึกที่เริ่มจากง่ายไปหายาก จากการฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำตามแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำและอ่านคำและอ่านคำในชุดกิจกรรมที่ 3 ได้คล่องและใช้เวลาไม่นานนัก เนื่องจาก ชุดกิจกรรมชุดที่ 3 เป็นการอ่านแจกลูกสะกดคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด และมีรูปสระ ไม่มาก นักเรียนจำง่าย อีกทั้งไม่มีตัวสะกด ทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายและใช้เวลาไม่นาน นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นใจ มีกำลังใจ และตั้งใจในการที่จะฝึกทักษะชุดกิจกรรมชุดต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2538 52, อ้างถึงใน ประทีป ยอดเกตุ, 2550, หน้า 11) ที่กล่าวว่า การสร้างชุดกิจกรรมต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในเรื่องการจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยย่นอายุให้ติดตามต่อไป ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

4. การฝึกทักษะการอ่าน เน้นฝึกทักษะเป็นรายบุคคล ภายใต้ความช่วยเหลือแนะนำของผู้วิจัย และสร้างความมั่นใจในการอ่านยิ่งขึ้นโดยความช่วยเหลือแนะนำจากเพื่อนคนเก่ง เริ่มต้นการฝึกทักษะการอ่านโดยผู้วิจัยอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม ต่อจากนั้นให้ฝึกทักษะการอ่านพร้อมกัน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรม และประเมินการอ่าน พบว่า นักเรียนยังอ่านไม่ได้ แม้อ่านได้แต่ไม่คล่อง นักเรียนต้องได้รับการฝึกทักษะต่อไป โดยมีเพื่อนคนเก่งและผู้ปกครองคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำในการฝึก จนกว่าจะอ่านได้คล่อง ถ้าพบว่านักเรียนคนใดเกิด

ปัญหาในระหว่างการฝึก ผู้วิจัยจะคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีระดับสติปัญญา และความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สันต และ พิมพีใจ ภิบาลสุข (2525, หน้า 193 - 195, อ้างถึงใน ประทีป ยอดเกตุ, 2550, หน้า 12)

ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนรายบุคคล หรือการศึกษาตามเอกัตภาพ การศึกษาโดยเสรี และการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนแต่เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการอ่านตามสติปัญญา ความสามารถและความสนใจ โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับคำกล่าวของ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, หน้า 92 - 94, อ้างถึงใน ปรีชา วันแวน, (2551, หน้า 38) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอน ควรคำนึงถึงความต้องการความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดก็คือ การจัดการสอนรายบุคคล ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน ตามระดับสติปัญญาความสามารถและความสนใจ โดยมีครูผู้ปกครอง และเพื่อนคนเก่งคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ดังข้อสรุปมาแล้วนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะศึกษางานวิจัยนี้ต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกระบวนการสอนอ่านทุกครั้ง ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่าน และมีการทดสอบความก้าวหน้า เป็นระยะๆ

1.2 การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ควรใช้ตามความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การฝึกควรฝึกบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ในเวลาไม่นานเกินไป และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยเหลือ ส่งเสริม

ให้กำลังใจ ให้การเสริมแรงทางบวกทุกครั้งตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน และเตรียมการสอนก่อนทำการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่องหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วศึกษาแนวทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนจะได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2 การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ควรใช้หลายๆ วิธีโดยนำหลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของปัญหา

2.3 ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือกัน และแจ้งผลการพัฒนาให้แต่ละฝ่ายรับทราบ อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.4 ครูควรให้ความรัก ความเข้าใจ ให้กำลังใจ และเต็มใจในการแก้ปัญหา ควรให้โอกาสเด็กได้มีบทบาท

ในการวางแผนการเรียนรู้ใช้เทคนิคการเสริมแรง ใช้คำพูดที่สุภาพอดทนและอธิบายให้เด็กเข้าใจพฤติกรรมที่ดีและไม่ดี

2.5 ครูควรใช้เทคนิคในการปรับพฤติกรรมมาใช้อย่างมีระบบ ใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน การสอนเป็นทีม ควรให้การเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

3.1 ควรให้ความร่วมมือกับครูอย่างเต็มที่

3.2 ควรให้ความรัก ความเอาใจใส่ และดูแลเรื่องการเรียนของบุตรหลานของตนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และ ควรให้การเสริมแรงทางบวกแก่บุตรหลานของตนอย่างสม่ำเสมอ

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ฟัง พูด เขียนในระดับชั้นอื่นๆ

4.2 ควรศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสอน วิธีการสอน และกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับนักเรียน

4.3 ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ เป็นแนวทางในการพัฒนาในวิชาอื่นๆ และในระดับชั้นอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ดวงใจ ไทยอุดม. (2543). "แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย," *วิทยาทจารย์*. 1 มีนาคม.

นิตดา หงส์วิวัฒน์. (2537). *อ่านหนังสือให้ลูกฟัง*. กรุงเทพฯ: แสงแดด.

พัชรี จิวพัฒน์กุล. (2553). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. สงขลา: คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.